

ЗУМЕНСКА ЗАПРЯ

Глав. редактор: СП. ДОБРЕВЪ Съредатор: СТ. Н. ГЕНЧЕВЪ
ОД. АБОНАМЕНТЪ 60 ЛВ.—РЕКЛАМИ И ОБЯВИ ПО 2'50 ЛВ. КВ. СМ.

Първата задача

на предстоящия парламент. Печатът и търговията с него.

Една от задачите, които трябва да разрешава новият народен представител, или по-специално бъдещият народен парламент е и тази:

Печатът и търговията с него.

Нашият печат, било в лицето на българските вестници, било в лицето на нашите печатни издания и най-после в лицето на неговите ръководители — не служи и дава и честно на Родината.

В основите на нашата печатна идеология, благодарение на условията, в които живят неговите представители, лежат почти безкрупни и карьеристични цели; спекулативни и търговски похвати, за да не кажем продажни и родоотстъжни прояви.

Българският печат, по-диръ въпросител за здравето и възпитанието на народа е третият под ред национален въпрос.

Така, че на бъдещия ни Парламент едни от първите и възпитателни задачи е, да се занимае с него.

Да се занимае, да го обсъди и да го постави на нужната висота и почетно достойнство.

Нашият печат се ценя от балшинството на нацията-селенията тъй както се ценят от него неговата интелигенция.

— Защо?

— Защото в своята вестникарска или писателска професия, нашите вестникари и писатели вършат и търговията около пламента на своята изданица.

Та кое е командитното дружество „Стрела“, ако не на Софийските журналисти и вестникари.

А това предприятие е чисто спекулативно, търговско или банкерско дъло, и тъкмо за това не бива да бъде журналистическо.

Бесспорно е, че все пак хора от брашна трябва да го ръководят, но в никакъв случай, не бива да са собственици на вестници или редактори, защото като такива, те не оправдават назначението си и изпадат в положението да подбиват стойността на вестника, въпреки и търговския нюх в него.

СП. Добревъ.

Великия момент в живота на д-ръ Роберт Кохъ!

Нашата снимка представлява една сцена от новия филм на „Тобисъ“ — Роберт Кохъ — о бедителята на смъртта. Това е моментът в който Роберт Кохъ за пръв път дългогодишна работа открива под микроскопа на туберкулоза. От този момент смъртта е победена.

Снимката представява Емил Янингс като Роберт Кохъ и Реймунд Шелхеро в ролята на неговия асистент.

Ловна характеристика

(Въ сп. ЛОВЕЦЪ книжка 8 и 9 от настоящата 3-годишна е дадена тип ловец от един полюс. Ние пак ще се помчим да дадем тип ловец от другия полюс).

Ловец от големия град. Тип № 3.

Приемаме апартаменти. Учи дъщеря си въ Европа. Самъ той често ходи из европейските държави да им дава ловен умъ. Съ прости хора не обича да се събира и дружи, освен когато има зоръ. Ловна етика пише, но делят е да я изпълнява. Въ устата му са все барони, херцози, графове, старци и др. Обича нахитит по глава, по шия. Гърди, кръст, крака, та дори и по глътката си туря червено да се отличава от простите. На лов ходи съ авто и мотил и въ него няколко кучара. Ходи тамъ, където малцина избраници могат да ходят. Има пушка върна и куче на пансион въ ловна България. Денъ ловува, месецъ яде и „шмелемега“ устройва. Ловът му се въ хладилници пази. Ловен организатор е защото бюджетът на ловна организация е по тлъст от сенатския подпъдък. По хитро оазе и от хитро теле. Въ всичко е компетентъ и чуждо мнение не търпи. Където се почувствува слабъ, заплашва съ „ДРУГИ“ мста. Следъ като използва нѣкой приятели, ги като изтисканъ лимонъ.

Готовъ е да се бори дори и съ държавата, за да запази лова за ловците и съветата за глупците. Преди силните лави, а следователно. Ходи където ходи, но въ село не отива. Големият масби обиклава, че тамъ има добри приятели и хубави мухобети стевати. На селото възлага развъждането на полезни дивеч и унищожаване вредни, а той устройва олъскани и скъпи стрелби по пачички и запряни гълъбчета, а въ това време вредни птици и други животни унищожават ловното и земеделско стопанство. Селото мрази и гледа каквото има въ него, да го взема и пренесе въ града. Направеното добро за селото „дружеството“ казва той. Неговата мисловност е, че селото трябва да плаща и произвежда, а града да го управлява. Той даде големия умъ да се закрий 33 селски лова Дружества.

Почувствува се съ излизане умъ, бѣше си предложилъ услугитъ за законодателъ, но знаятъ му хората ведта и му обърнаха гърба.

Отъ страхъ да не му се изгуби благообразнието лѣтъ изсторията, на 16 мѣста го печата въ една книжка, издадена съ чужди средства.

Алченъ, алченъ, до нѣма клъде. Заразилъ и другаритъ си отъ тази опасна болестъ и днесъ нащаснитъ се лѣкуватъ въ санаториумитъ съ специалитета „камъни трушкусъ и шосета поправякусъ“ защото ги „наклеветили“ за интересувани лица. За умъ и предвидливостъ, госпожа Те-

мида му застрахова живота за 3 години.

Гороводялецъ е безъ съжаление. Всички злини на тѣхъ приписва и за пара умъ не имъ признава. Готовъ е на шишъ да ги опече, но ловно стопанство да не имъ даде. Теорията съзнава за оправдаността на лѣвокраднитъ, стига тѣ да се преследватъ отъ гороводецъ (сп. Ловецъ кн. 8 и 9 н. г.).

За земеделческо стопанство пара не дава, газъ на лѣво и дѣсно, дамо лова отъ него изкъра и затова го е страхъ, че ако земеделското население добие право да държи ловна пушка, да си пази стопанството „може нѣкой“ да му носоли динника съ дробинки“ сп. Ловецъ кн. 8 и 9 н. г.).

Такъвъ е много глупостуващия ловецъ отъ другия полюс. Той забравя, че не е господаръ, а сътрудникъ въ ловното стопанство.

Дияновъ.

Коста Давчевъ

Приематъ се поръчки на всякакви видъ рамки за портрети, картини и др. При същия ГОЛЪМЪ ИЗБОРЪ търговски телефони и ДЕТСКИ играчки. Канцеларски, счетоводни, деловодни и др. книжки.

Шуменъ. Телеф. № 110.

БЕЛЕНКИ

Оригинално, но несполучливо.

Четохме, че е излязло министерско постановление за забраната на официални вечери, вечеринки и балове, за да се направи принудителна економия отъ която да се подпомогне на беднитъ.

Та тъкмо чрезъ тия вечеринки и балове разнитъ корпорации, организации, сдружения и дружества събиратъ за постоянна благотворителностъ и за специална таква презъ зимата. Да не говоримъ за читалищата, които за издръжка и културно просветна дейностъ, чакатъ приходи тъкмо презъ този сезонъ отъ балове и вечеринки — въ специални нитъ имъ салони.

Споредъ английския изб. законъ, всѣки кандидатъ при завѣрка на листата, депозира 150 англ. лири — около 100000 лева, които се конфирмуватъ, ако кандидата не успѣе да вземе една седма отъ изборителтъ въ колегията.

Като се има предъ видъ мерача на българина да си опита насметъ въ изборитъ, и при тѣхъ много кандидати, не милионъ или два, а десетки милиона могатъ да дойдатъ за 1 месецъ време. Така сугурно и чувствително щемъ да се помогне на беднитъ, немощнитъ и безработнитъ.

На Софийския вестникъ Дума

По подобие на г. ДОБРИЯЧОВЪ въ „Миръ“, на г. С. ВЛАСАКЕВЪ въ „Слово“ и въ Софийския седмичен вестникъ „Дума“, нѣкакъви си ОРАЧЪ, завежда редовно една колонка, чрезъ която до неиде оправдава усилията си да оре по родната буренясала нива.

Лежешъ на оралото му, обаче, разоралъ спогътъ ни, като неволно нахлѣталъ и въ нашата нива, та въ единъ отъ миналитъ броеве „Дума“ възползуванъ изглежда отъ стара вражда на г. Дочо Христова редакторъ на тѣя листъ и пропадналъ де путатъ въ миналитъ избори изъ Седмическа околия, (зъ може и сега да се провали, понеже е пакъ кандидатъ, щомъ отъ върховетъ на ОЛИМПЪ не следъ добре какъ Оралото му презъ силе кулъ непристойни кули противъ уредбата на редакцията на най-хубавия въ провинцията вѣкъ „СУХИНДОЛЪ“, защото въ брой 165 на тѣя вестникъ се появи статията: КАКЪ НИЕ РАЗБИРАМЕ, която статия е препечатана отъ нашия вестникъ и е писана отъ редактора ни СП. ДОБРЕВЪ.

Въ тая статия съ 16 точки се дава редъ препоръки на власт и властующи за въвеждане на редъ социални подобрения у насъ.

За съжаление обаче, само по раженството и злобата, само гордия парвеню въ журнализма лежешъ културността му, дойдохъ на помощъ и чрезъ рждащия лежешъ зелената още наша общественостъ въ София дойде да срязва дѣлото на пионеритъ възвизени по нашитъ низини.

Но, високомерний Орачо. Нашето злато ржда го не хваща, а ако твои жлъзъзъ лежешъ е рждащъ, ние не сме виновни.

Есперо.

Г-на МИЛКА ГЕРГАНСКА

Г-нъ ХРИСТО НЕНОВЪ
Сгоденъ на 10. XII—939 год.
с Червена скала с. Калено
Шуменско.

Другарство.

Навѣкъ ще чуемъ да се говори за „другарство“. Но „другаръ“ само на думи. Приятелъ много, съ стотици и хиляди а ни едно приятелско отношение.

Но въ живота все блещукатъ светлини на истински приятелъ.

Такова едно искрено приятелство, редакцията ни изни са чрезъ писмото на единъ сломенъ приятелъ, който да служи за примѣръ и назидание.

Скъпи опечалени, на моя вѣлъ приятелъ БУРИ,

Пѣвамъ сили да пиша. Сломенъ съмъ отъ туй, което стана, което ми отне люлчиния приятелъ. До днесъ мислѣхъ че е лошъ съмъ, че не е вѣрна... уви некрологъ, който получихъ ме изведе отъ вцепенението, въ което бѣхъ изпадналъ.

Тѣй неочаквано стана това! Нима азъ вече нѣма да го видя, нима нѣма да му стисна ръка, да намѣря въ него човѣкъ съ когото дѣлехъ и радости и скърби...

Защо не ми каза той че не може да понесе живота? Видѣ го молихъ, охъ плакалъ да го отклони отъ тѣя мрачни намерения.

Въ писмата си ми пишеше, че е самотенъ, че му е мѣчно и не канеше когото може по-скоро да се върна, и да отпразнуваме сватбата...

Азъ съ негърпение очаквахъ края на месеца. Уви, каква трагедия! Получихъ телеграмитъ въ чѣкъ вечерта. Нѣкой път нѣма да забравя съдържанието имъ... Тѣй неочаквано е това. Ме не спусна да дойда, защото късно бѣше вече. Самъ разбрахъ го, иначе бѣхъ плакалъ предъ ротния командиръ да ме пусне да се простя съ приятеля си.

Нама да го видя вече — замисленъ, мѣлчаливъ... моя БУРИ. Какви спомени какво не сме изживѣли съ него. Двама се борѣхме и мечтахъ за свѣтло бъдеще, да бъдемъ полковни и на васъ. Но той остана самъ. Чувствавамъ се изоставенъ че дойдохъ тукъ. Ако бѣхъ съ него, двама бихме се крепили и щѣхме да издържимъ борбата. Той бѣше идеалистъ. Обичаше хубавото, чистото, гледаше дълбоко на всичко. За винаги въ душата ми са запечатани неговитъ думи, неговата дѣла.

Но нѣмамъ думи да се изразявамъ. Главата ми е празна, бучи... Хода като замаявъ.

Вечеръ когато другитъ заспяхъ, стоимъ съ Станчевски въ тъмнатата и плачемъ...

Не можима да си дойдемъ и го изгубимъ. Дѣто приятелитъ ни сѣ му отдали туй козото тѣя заслужавашъ. За по-дзугъ край мислѣхъ. Не бива никой да го осмѣжда. Душата му бѣ чиста и чиста и прѣ БУРИ.

Сегаше живѣлъ. Нѣмамъ сили да продължавамъ. Защо не съмъ тѣмъ, тѣмъ предъ гроба чу да колѣнча и да плача... ащо не остави самъ?...

Цѣлувамъ Вѣржичетъ. Знаемъ че нищо не може да ви утеши. Чувствавамъ да го себе си. Дано душата му намѣри успокоение. Мѣля въ, поне Христо да ми пише какъ и защо става това.

Движдаме. Дано чѣсъ поското дойда и отида на гробъ му.

Огъ Станчевски сѣщо най-сърдечни съболезнования.

Богъ да го прости!...

Огъ приятеля му

Бориславъ.

Печати. П. Пеневъ—Шуменъ

Клетвата на младитъ войници въ Шуменъ

Завчера въ двора на 7 пех. полкъ младитъ войници извикани на 75 дневно обучение, положила клетва за вѣрностъ къмъ Върховния вождъ.

Присъствуваха много граждани, всички офиц. власти, всички командири на части, офицерството и о. з. генерали, по: ковница и пр.

Следъ тържественна клетва, дадена отъ войницитъ въ трапезариата на полкъ, се даде обѣдъ съ войничка чорба на гоститъ, между които бѣха обл. директоръ г. Ст. Пеневъ, градския кметъ инж. Тоневъ, директорътъ по организир. професитъ г. Шумеловъ и др.

Командира на полка г. полк. Ковачевъ държа отлично войничко слово на гоститъ и войницитъ, което бѣ изпратено съ мощно „ура“.

Обѣдътъ продължи до 1 1/2 часа, когато обичайниятъ и крайно добриятъ началникъ на дивизията г. полковникъ Лиреновъ се обърна къмъ новитъ редици съ мѣли и затрогващи думи, които се стурнаха да го водятъ на ржце.

А какви войници тѣ са ставали! Сакъшъ 2 години сѣ обучавани. Бодри, гърди, засмѣни, зачервени.

Збогувахме се съ всички. На изходе предъ паметнитъ плочи, гоститъ бѣха изненадани съ друго търж. изпращане. Тукъ сграмотно „ура“ и задушевно водене на ржце и дивиз. началникъ и командири на полка и рогнитъ командири. Незабравимъ изазрешъ прѣдникъ.

Фин. ревизия извършва въ 3 фин. инспектори на Шуменската градска община. Ревизията ще продължи нѣколко седмици, може би.

ШОРТИНГЪ

За закуски, за готвене и сладкарство масло. Производство чисто българско по американския метода съ пастеризирано мѣтно. Сѣщо чисто: —

— крава мѣсто и пчелъ медъ.

Продава винаги самитъ магазинъ

ПЧЕЛА

на Юрданъ (Данчо)

Чобановъ

Масло по 44 лв. кг.

Изъ културния животъ на Шуменъ.

Музикалното дружество „Добри И. Войниковъ“

Формиралъ оркестръ отъ подобрени музикални сили, под ръководството на дружественитъ диригенти и ръководители, Оркестрътъ, зведено съ мѣлкия дружественъ хоръ, усиленъ съ подготвитъ за предстоящи сѣ голѣми концерти. Ще бжде изтълнена за прѣвъ пътъ въ Шуменъ музикалната поема „Лирей“ отъ герм. Мюлеръ, за хоръ и оркестръ, подъ диригентство на членетъ отъ дружественото настоятелство, известни музиканти дългогодишенъ дѣтелъ г. Вел джо Д. Дюмедневъ.

Ке о солисти-ше изпълняватъ:

Недѣлчо Доростолски, Здравко Стяновъ, Ил. Бабошевъ, Ст. Генчевъ, Кр. Ангеловъ, и Петъръ Силияновъ.

Пожелание и въ усѣхъ С. Г.

Въ първи Н. пазарски избирателенъ районъ, утвърдениетъ кандидатъ за народенъ представител г. КАЛЮ МАЛЕВЪ — директоръ на Гара, Касианска популярна банка си е оттеглилъ кандидатурата си.

Шуменско градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 18971

гр. Шуменъ, 14 декември 1939 година.

Общинското управление обявява, че дири да наеме и спазари здание отъ 7 до 8 стаи, нуждни за помѣщение за НАРОДНА БИБЛИОТЕКА и ЧИТАЛНЯ.

Притежателитъ на подходящи здания да подадатъ заявлението до общинското управление най-късно до 25 т. м. за да се извърши спазаряването.

Всички разноси сж за смѣтка на наемодателитъ.

ОТЪ ОБЩИНАТА.

Съдия изпълнител при Шуменски околийски съдъ — Туков

ОБЯВЛЕНИЕ

№—1277/939 год.

Подписания Станчо Ангеловъ, Съдия изпълнител при Шуменския Околийски Съдъ, обявявамъ на интересующитъ се, че съгласно чл. 807 и 824 отъ Закона за Гражданското Съдопроизводство, 15 дни следъ публикуването на настоящето въ „Шуменска Зоря“ до онова число на следния месецъ, което съответствува на датата на отпечатването въ канцеларията ми ще трае публичната продажна на следния недвижимъ имотъ принадлежащъ на Станка Стоянова по мъжъ Михайла, Магда Николова Стоянова и Павелъ Стояновъ, всички отъ гр. Шуменъ, а именно: къща, находяща се въ гр. Шуменъ-Тракийски кварталъ при сжседи: Стоянъ Ивановъ и Петъръ Стояновъ, първоначална цена 28,000 лв. Имота не е ипотекиранъ

Желающитъ да купятъ имота могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми да прегледатъ книгата и наддаватъ.

Съдия Изпълнител: Станчо Ангеловъ.

Шуменско общинско стопанство „Ветеринарна служба“

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 648

Шуменското Общинско Стопанско Предприятие „Ветеринарна служба“ обявява на интересующитъ се, че на 16-я день отъ еднократната публикация на настоящето въ вестникъ „Шуменска зоря“ въ канцеларията на стопанството отъ 10—11 часа преди обяда се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаване на стопанство на предприятие събирането на кръвта при класификацията, първоначалната цена е 10,000 лв. годишно. Така е 10% върху стойността, Закона за Б. О. П. адъжителенъ. Всички разноси по произвеждане на стопанството като гербъ, публикация и др. сж за смѣтка на стопанствотъ. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ въ канцеларията на стопанството.

ОТЪ СТОПАНСТВОТО.

Театралната ни критика.
„Подъ моста“

На 13. т. м. вечерта въ читалище „Арх. Михаилъ“ любителската ни театрална група представи съвременната унгерска пиеса „Подъ моста“ отъ Ото Ирдигъ. Въ тази пиеса авторътъ третира въпроса за социалния различия и противоречия въ днешното общество и иска пренасянето имъ. Успоредно съ това засѣга парливия въпросъ за безработицата и излизания културенъ пролетариатъ.

Имайки предвидъ условията, при които сж работили тия наши млади аматьори—артисти, успѣха съ който бѣ изнесена пиесата, бѣ много добъръ. Г. Карамфиловъ (Д-ръ Шолгесъ) даде единъ образъ на прозорливъ професоръ по медицина. Данни за това не му липсватъ, обаче трѣбва по-добре да се анализира, и сваща онова, което се иска отъ него.

К. Кулевъ (Д-ръ Андрѣшъ) бѣ добъръ. Изнесе речята си съ разбирае и правилно тълкуване.

В. Градинарова (жа Шолгесъ) Л. Ябастиевъ (Мандель) и Атанасъ Димитровъ (Ачо бездѣлникъ) бѣха издържани въ всѣки отношение. Тѣ доказваха отъ пълнъ че сж ори Шуменъ и артисти оного неговото попълнитъ въ ролитъ си.

А. Любимитъ отъ всички Ачо бѣ въ стихията си. Ролитъ на Агнешъ и Темшъ бѣха повѣрени на двама нови млади артисти К. Станчева и Ил Антоновъ.

Първото виждане за пръв път на сцената, но ни даде една напълно естествена и свободна игра, лишена обаче отъ дикция и гласовна възможности. Ил Антоновъ сме гледали и по-рано. Сега той много умѣло и съ богати артистични данни ни представи образа на безнадеждно наивно влюбенъ младежъ съ свѣтли перспективи за своето бъдеще.

Поста овката и декорациитъ бѣха правдиви и издържани. Действието обаче протече нѣкакъ провлочено, въ характере на пиесата е такъвъ, че изисква една стегнатост и по-бързо темпо.

Препоръчваме на Шуменското гражданство да посети пиесата „Подъ моста“ защото е една напълно интересна пиеса съ незабвимо съдържание. Съ това ще докажемъ, че обичаме театъра и ценимъ и зачитаме усилията на нашитъ млади мѣстни артисти.

Толуза.

Хроника.

Всѣки постояненъ сътрудникъ на вестника може да получи кореспонденцна карта отъ редакцията, стига да прати едно портретче—форматъ за лична карта.

Стопанитъ на които впрегатъ ния добитокъ и превозни средства, сж одобрени, при всѣки случай на смъртъ на добитъка или продажба, особено въ друга община, сж длъжни веднага да съобщаватъ за това въ общината.

Свиканитъ на обучение неслужещи и откупени, следъ дадената клетва на 17 того ще бждатъ уволнени въ края на месеца—до нова додина.

Нашиятъ съгражданинъ г. Илия Радевъ освенъ сумата, която е подарилъ за беднитъ чрезъ търговското сдружение е благоволилъ и внесалъ на разположение за шуменскитъ бедни, чрезъ кметството и сумата 2,000 лева.

Очаквайте идущия ни брой съ 4 страници, и календаръ.

Н. В. Царьтъ е изпратилъ чрезъ градския ни кметъ за беднитъ по случай новата година сумата 5,000 лева.

Поправка. Разносикътъ по търговия, предметъ въ обявление № 3419 отъ 11 того на Шуменски обл. воененъ съдъ, публикувано въ бр. 124 на „Шуменска зоря“ сж за смѣтка на наемодателя, а не на наемателя.

с Плисково—Н-пазарско На 30 ноемари 1939 год. година, въ с. Плисково, Ново-Пазарска околия, съ моралната и материална подкрепа на Шуменската земеделска камара, се извърши есененъ прегледъ за разплодното говедовъдно дружество „Искъръ“.

Рано сутринтъ, още съ изгрѣването на слънцето, площада предъ народното читалище бѣ изпълненъ съ дскаренъ дружественъ добитъкъ. Всѣки стопанинъ спира добитъка си на опредѣленото мѣсто.

Малко по-късно, къмъ 9 и 30 часо, пристигнаха и предварително поканенитъ гости отъ Шуменъ и Нови-Пазаръ: управителъ Христо Ганевъ, началникъ секция при Шуменска земеделска камара Ст. Данисковъ, инспекторъ инструктора по скотовъдството отъ Шуменската обл. земеделско стопанска дирекция д-ръ Русиновъ, околийския агрономъ Ив. Писаровъ и още други.

Новини въ оригиналъ

а) Вътрешни

Заклехме всички млади войни
И стражъ за подвизи сме бойни.
Трески изборни върлуватъ
—Мандати всичкитъ снуватъ.
Едни сияятъ отъ блаженства
Други търпятъ поражения
Но... кой ще иде въ Парламента
—Чичо ще каже „въ момента“.

б) Външни

„Адмиралъ Фонъ Шпее“,
Не можа да успѣе.
Но подвигъ великъ и чутювенъ
Извърши тоя герой свѣтовенъ.
Война страховта за надмощия
Кипи навредъ по земята,
Борбата ври денонощия
—Ужасенъ бѣдъ е по морята!

Къмъ 10 часа, комисията по прегледа започна своята работа.

При подреждането, преценката, както и попремирането на животнитъ, комисията бѣ доста затруднена. Всички докарни животни на прегледа заслужаваха награди. Мжчно бѣ обаче да се поредятъ шевотнитъ, едно отъ друго живототъ жваха мѣстото си.

Комисията привърши съ преценкитъ си и поодѣлно—кравъ, те ци и бици, бѣвно бавно, спокойно бѣха предвижени въ кръжъ, за да може да бждатъ видѣли ни по-добре всички животни.

За премиранитъ животни раздадохъ 2,815 лева награди, отпуснати отъ земеделската камара.

При закриването на прегледа говориха: г. г. околийски управителъ, инспекторъ-инструктора по скотовъдството околийския агрономъ.

Всички изказаха задоволство си отъ видѣното, отъ богатата на пливковскитъ говѣдци.

Изгледитъ за бждеще очертаватъ като много добъ Говедовъдството въ Плисково отива съ бързи крачки напредъ.

Зрите

Преславски съдия изпълнителъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 559 1939 год. Подписания П. Ценовъ, съдия изпълнителъ при Преславски околийски съдъ, на основание протоколно опредѣление отъ 30 VI 1939 г. издадено отъ Преславски околийски съдъ, въ полза на наследникъ на Станчо Кумановъ Бойчевъ, бившъ жителъ на Златаръ, за дѣлба обявявамъ, на интересующитъ се, че дни следъ датата на обнародването на настоящето въ „Шуменска зоря“, ще почне и свърши на онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването въ канцеларията ми въ гр. Преславъ, до 17 часъ включително, ще трае публичната продажна на следния недвижимъ имотъ, а именно:

1) Къща находяща се въ с. Златаръ съ 45 кв. м. застроено мѣсто, плѣна съ 72 кв. м. застроено мѣсто, плѣна дѣмъ и сайвантъ съ 165 кв. м. застроено пространство. 2) Къща съ 60 кв. м. застроено пространство; 3) Плѣна ламъ и сайвантъ съ 90 кв. м., застроено пространство или всичко 132 кв. м. застроено пространство и 2603 кв. м. незастроено мѣсто при граници: Петко Пеневъ, Маринъ Тодоровъ въ Даскаловъ, Или Хасановъ Сжалж и пѣтъ; по регулацията на с. Златаръ въ кв. № 17 парцелъ VIII, IX и X нато реално неподлежае и съ първоначална цена 35,000 лева.

Горниятъ имотъ не е ипотекиранъ къмъ никого. Ще се продава изцѣло. Желающитъ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

Залогътъ една десета частъ отъ първоначалната цена на продавания се имотъ, съгласно чл. 81/ ал. II отъ З. Г. С., за правоучието въ продажбата се внася предварително въ Б-з. к. банка срещу удостоверение, което ще ми се представи.

Гр. Преславъ 9 XII 1939 година.

Съдия изпълнителъ: П. Ценовъ.

Н. Кутинчевъ.

Филипинскитъ острови.

[Продължение отъ брой 122.

Мжжа прави опити да се завърне тя въ колибата му. Той изпраща при жена си свои близки съ скъпи подаръци. Това значи че той моли да бѣде простетъ и обещава да бжде добъръ съ нея.

Ако подаръцитъ бждатъ приети, тозъ отъзвѣтъ че тя ще се завърне при мжжа си при пързото попълнение. Ако тя откаже на три пъти да приеме даръцитъ, занае че разводъ е пѣтънъ и мжжъ трѣбва да си търси друга жена.

Ако разведената жена е млада, тя затова живѣе на нѣмжженигъ жени (назвубукзуба), имз илгитни отношения съ младоженцитъ и пречарава въ обществитъ на неженитъ. Ако нѣвата и връзка свърши съ женѣдѣ, новия и мжжъ трѣбва да изпрати на предшественика си скъпъ подаръкъ. Това е въ замѣна на онова което първия мжжъ бѣ подарилъ на жена си.

Новия мжжъ трѣбва да дари съ нѣщо и родителитъ на жена си следъ което започва получава редовно всѣка реколта една трета частъ отъ тѣсния приходъ.

Разделената жена взима децата съ себе си отъ напуснатия мжжъ и на първо време до второто и омжжане тѣ живѣятъ при най-близкия и роднина по майчина линия.

Съ смъртъта на мжжа, вдовицата не получава свобода си. За нея изгнѣватъ тежки изпитания. Тя трѣбва да изпълнява ролата на изгнѣзена изразителъ на скръбта. Тя трѣбва да пѣтъ и да нарежда и да разказва за дука на умрѣлия. Да изпълнява религиозни обрѣди цѣли месеци по дори години.

За изпълнението на жалейката наблюдава всѣки туземецъ който държи стрѣго на традицията. Нѣмного вдовицата е следена да изпѣтъ дълга си, отъ близкитъ роднини на покойника. Въто най-малко нарушението на жалейката носи тежки послѣствия за неч. За вдовицата традицията допуска опущения. Табу не се налага на него съ такава строгостъ, както за вдовицата.

Погребалнитъ церемонии при филипинцитъ сж твърде сложни. Погребалния обрѣдъ не дава ниго минута спокойствие на нещастния мъртви останки на човѣка.

Умрѣлитъ отъ естествена смъртъта филипинци биватъ закопавани въ земята. Трупътъ се изрязва на два пѣти отъ земята. Разрѣзватъ го парче по парче и поделятъ на близкитъ му и далечни роднини.

Ще дамъ за примѣръ смъртъта на единъ виденъ туземецъ, отъ средна възраст. Той оставя вдовица, много деца, братя и сѣстри. Отъ момента на смъртъта му се очертаватъ ясно близката му или далѣйна роднинска връзка съ децата му, роднинитъ по женска и мжжка линия.

Роднинитъ по мжжка линия на покойника се засѣгатъ отъ Табу. Тѣ трѣбва да се държатъ далѣкъ отъ трупа му. Не итъ се позволява да го изкопаватъ, нарѣжатъ, накинчатъ съ цѣтя или погребатъ. Ако се приближатъ до покойника ще бждатъ засѣгнати отъ тежка болестъ.

Роднинитъ по мжжка линия не трѣбва да носятъ никакъвъ знакъ на скръбъ върху облѣклото и украсенитъ си. Обаче на тѣхъ е позволено да не скриватъ скриватъ си и оплакватъ покойника отъ далечъ.

Пълна ма инфсгация на скръбъ се позволява само на роднинитъ по майчина линия на покойника.

Когато забележатъ че последнитъ минути на умирающия се наблизятъ, жената, децата и близкитъ по кръвъ и женѣдѣ се събиратъ около него. Щомъ умирающия затвори очи, колибата се разгрѣща отъ обдия вѣкъ на скръбъ. Вдовицата или вдовица назова въ първия плачевенъ вой на който отговарятъ съ хоръ веднага всички присѣствающитъ. Отъ този моментъ въ колибата и около нея се разнася цѣли седмици монотонни груповъ плачъ на близкитъ роднини на покойника.

Измиватъ трупа, намазватъ го съ масла и го покриватъ съ украшения. Запушватъ всички дупки по тѣлото съ влакна отъ кокосова пѣлка, краката вързватъ единъ за другъ и ржцетъ къмъ тѣлото Презъ всичкото време колибата е пълна съ хоръ, които изказватъ шумно скръбта си. Съзвукътъ отъ очитъ и сопоти отъ носовѣтъ имъ.

Въвъ отъ колибата, гуртътъ напла, разнася отъ жѣ-